

Suomen Airedalenterrieriyhdistys r.y.

TRIMMAUSOHJE

**Asiaa Airedalenterrierin
turkinhoidosta**

www.airedalenterrieri.fi

Asiaa airedalenterrierin turkinhoidosta:

Airedalenterrierillä ei ole karvanlähtöä

Turkki on karkea, ja kun se kammataan silloin tällöin ja trimmataan säännöllisesti, 2–4 kertaa vuodessa, siitä ei lähde kotiin karvaa.

Airedalenterrieri, kuten muutkin karkeakarvaiset terrierit, kuuluu trimmattaviin rotuihin. Turkki muodostuu pitkästä, karkeasta peitinkarvasta ja lyhyestä, pehmeästä pohjavillasta. Peitinkarva on nypittävä, kun se on uloskasvanut.

Trimmauksen voi tehdä joko

- puolivuositain, jolloin se nypitään kun karva on lähdössä tai
- jatkuvasti nyppien pisintä karvaa pois ”rullaten”, jolloin alta tulee koko ajan uutta turkkia, kun päältä otetaan kerros pois. Useat näyttelykoirat pidetään tällä tavoin turkissa vuoden ympäri.

Jos turkki nypitään puolen vuoden välein, kannattaa tehdä ns. siistimis– trimmaus n. 2 kk kuluttua alasnyppimisestä. Tällöin kuollut pohjavilla nypitään pois ja turkki muotoillaan muutenkin. Tämän jälkeen karvan annetaan kasvaa pitkäksi kunnes se taas irtoaa suosiolla yleensä n. 6 kk kuluttua alasnyppimisestä (ei siistimisestä). Nyppimisen (trimmaamisen) tarkoitus on poistaa kuollut karva juurinen, jolloin tilalle kasvaa kokonaan uusi karva.

Peitinkarvan muoto on seuraava:

Peitinkarvan kärki on ohut, karva paksunee vahvanväriseksi ja ohenee ja vaalenee juurta kohden. Jos karva katkeaa, jatkaa väritön ja kiilloton juuri kasvuaan, eikä uutta karvaa pääse muodostumaan.

Trimattaessa on erityisesti varottava liian teräviä työvälineitä, ettei karva katkeaisi. Hyvänkin turkin voi pilata leikkaamalla harmaaksi ja kiillottomaksi. Tällainen turkki on mahdollista nyppiä taas kuntoon, mutta se vaatii kovaa työtä ja ensin on odotettava, että turkki on lähdössä.

HUOM: Koiraa ei saa pestä pariin viikkoon ennen nyppimistä. Jos turkki on pesty, se ei irtoa hyvin ja aiheuttaa turhaa kipua koiralle.

Turkin voi myös joskus erityisistä syistä ajella kokonaan.

Trimmattaessa tarvittavat tärkeimmät välineet:

Trimmauspöytä: Pöydän on oltava tukeva eikä mielellään liian suuri ja sillä on hyvä olla esim. kumimatto, ettei tassut liukuisi.

Kokoontaitettava, ihan tähän tarkoitukseen suunniteltu pöytä on kätevä. Tanko, johon koiran voi kiinnittää, helpottaa käsittelyä.

Muita trimmattaessa tarvittavia välineitä:

1. Kampa, kunnollinen, melko harva suippenevapiikkinen teräskampa
2. Terävät, kapeat sakset esim. parturisakset
3. Kynsileikkurit, laadukkaat
4. Kunnolliset ohennussakset, yksipuoliset ovat parhaat
5. Raspi (jalkaraspi), jolla saa hyvin kiinni karvasta eikä katko sitä
6. Tylsä trimmausveitsi
7. Pohjavillaveitsi
8. Trimmausveitsi
9. Myös furminaattoria voi käyttää pohjavillan poistamiseen
10. Suka

Pennun turkinhoito:

Pennun kotiuduttua aloitetaan sen turkinhoito. Pentu nostetaan joka päivä pöydälle, jotta se oppisi käsittelyyn. Pennulle tehdään selväksi, vastaan pyristely ei auta. Pentu ei saa myöskään hypätä itse lattialle, jottei se vahingoittaisi itseään tai oppisi livistämään käsittelystä.

Pentua käsiteltäessä päivittäin on pidettävä huoli siitä, että se tottuu kaikenlaisiin toimenpiteisiin. Tämän vuoksi aina kampaamisen yhteydessä tutkitaan lisäksi hampaat, nostellaan ja sormeillaan tassuja ja kopeloidaan myös takapäätä. Näin pentua valmennetaan tulevia trimmauksia, eläinlääkärikäyntejä ja näyttelyitä yms. varten.

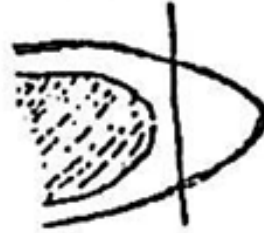

Jokapäiväisen käsittelyn aikana, pentu kammataan läpikotaisin (myös kainalot ja taiteet). Samalla tarkastetaan korvat ja silmät ja puhdistetaan ne tarpeen mukaan, mm. silmänurkkiin kerääntynyt kuivunut rähmä poistetaan. Tarkastuksen yhteydessä nähdään ovatko silmät ja korvat kunnossa, esiintyykö tulehdusta, silmävuotoa tms. Jos jotain epäilyttävää ilmenee, kannattaa kysyä neuvoa kasvattajalta tai eläinlääkäriltä.

Takapäästä leikataan pentuiässä saksilla säännöllisesti karva peräaukon ja sukuelinten ympäriltä. Tassut tarkistetaan päivittäin huolellisesti ja varpaitten reunoista sekä polkuanturoiden välistä leikataan terävillä saksilla kaikki ylimääräinen karva pois, joka muuten keräisi likaa ja kosteutta.

sivulta

alta

Kynnet tarkistetaan ja jos ovat liian pitkät, leikataan.

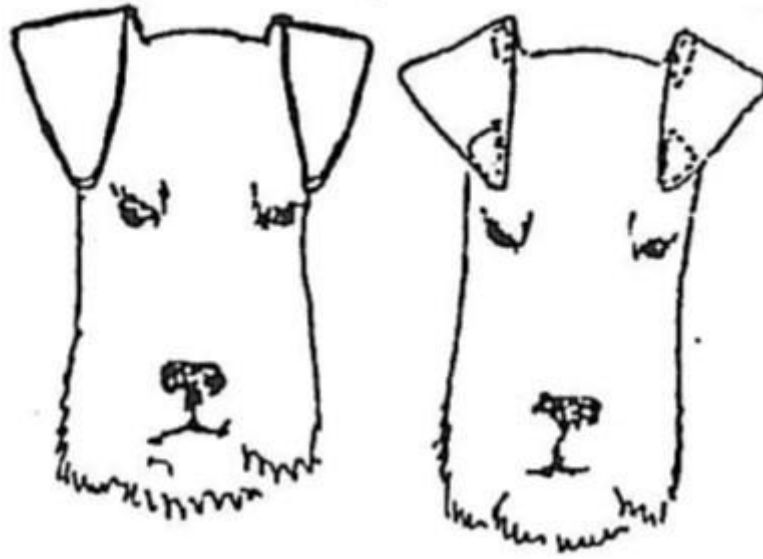
Mustasta kynnestä näkee alapuolelta, paljonko voi leikata. Poistetaan 'tyhjä kuori' ja on varottava leikkaamasta liikaa, koska se aiheuttaa runsaan verenvuodon, turhaa kipua ja jatkossa saattaa kynsien leikkaaminen olla työn takana.

Pentukarva on hyvä nyppiä sormin heti kun se alkaa irrota, yleensä n. kolmen kuukauden iässä. Varsinkin korvien seutu on hyvä pitää lyhyessä karvassa. Korvien päältä nypitään ja sisäpuolen voi leikata saksilla. Yleensä kasvattaja on nyppinyt pikkupennulta pääläen ja korvat ennen luovutusta.

On järkevää pitää ne lyhyessä karvassa, jottei korvien asettuminen oikeaan asentoon vaikeutuisi.

Tästä huolimatta saattaa korvien asettumisessa olla ongelmia. Jos ne eivät ole asettuneet oikein n. 5 kk:n ikään mennessä, voidaan niiden asettumista auttaa liimaamalla. Liian kevyet korvat tulisi liimata heti kun ne alkavat 'lentää', jotteivät ne pääsisi rustottumaan väärään asentoon.

Korvien liimaaminen:

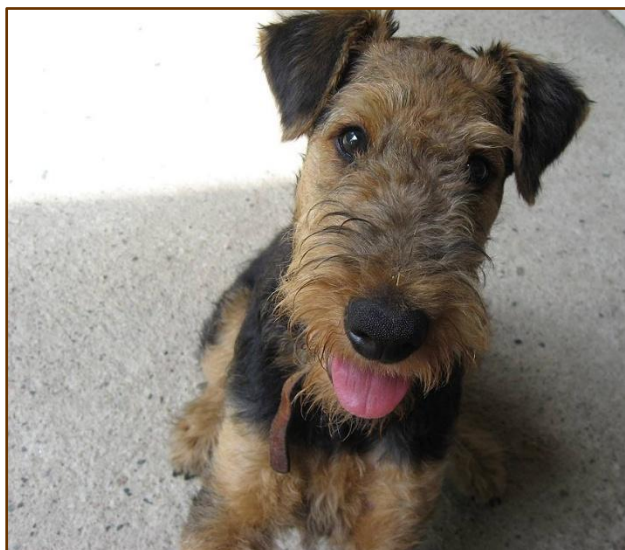

oikea asento

liimattuna

Oikea paikka on yleensä korvankärki noin 1 cm silmäkulmasta taakse ja ylös, lisäksi korvan sisäpinnan voi tukea liimalla. Liimauksessa käytetään maitoliimaa (kumimaito, kumilatex), joka ei kovetu eikä liukene veteen vaan josta muodostuu kumimaista kuivuttuaan. Erikeeperiä on turha edes kokeilla.

Liimattavaan kohtaan jätetään runsaasti karvaa (sekä korvaan että ohimoon), jotta liimalla on tartuntapintaa.

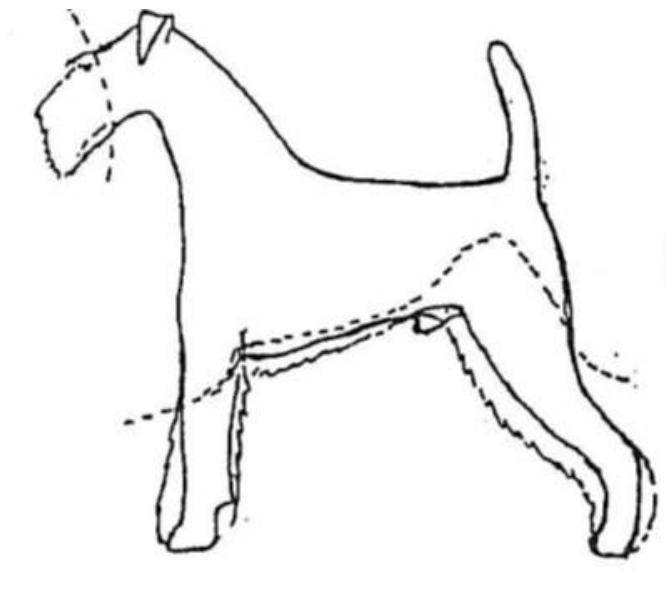

Aikuinen airedalenterrieri:

Aikuiselle koiralle riittää kampauss harvemmin kuin pennulla. Partakarvat tulisi kuitenkin oikoa harvalla kammalla useammin ja pestä tarvittaessa, jottei mukana kulkisi viikon ruokalista. Muu turkki kammataan perusteellisesti karvan kasvusuuntaan n. kerran viikossa tai kahdessa. Näyttelyturkin kasvattavat eivät kampa jalkakarvoja liian paljon etteivät 'tukikarvat' katoa samalla.

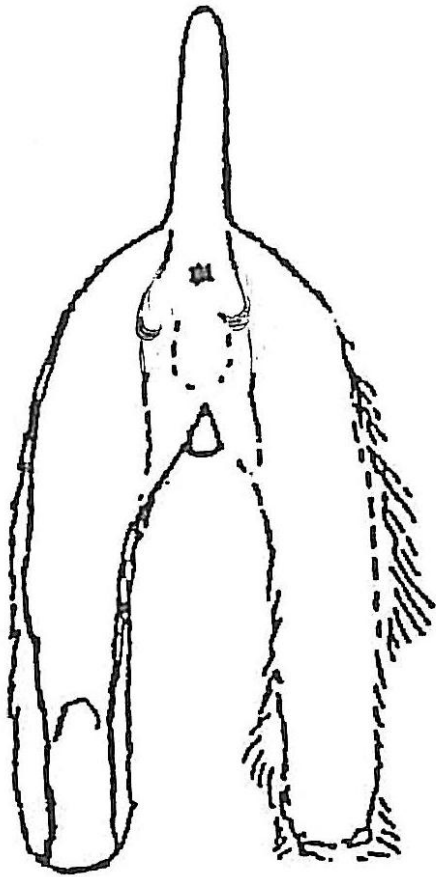
Kun turkki on 'kypsä', ts. alkaa olla karvanlähdön oireita, on trimmauksen aika. Työ suoritetaan järjestelmällisesti ja huolellisesti. Toisella kädellä tuetaan nahka kireälle nyppimiskohdan yläpuolelta ja toisella kädellä otetaan pieni karvatupsu peukalon ja etusormen (tai tylsän trimmausveitsen tai raspin) väliin ja nyppäistään terävästi aina myötäkarvaan.

Peitinkarva nypitään kokoaan pois lukuun ottamatta "koristuksia" eli jalka-, rinta-, ja naamakarvoja, pohjavilla jätetään. Kaljuiksi tulevat kohdat eivät ole vaarallisia, sillä niihin kasvaa pian karvaa. Joillakin koirilla ei ole juuri ollenkaan aluskarvaa, ja ne ovatkin trimmauksen jälkeen jonkin aikaa lähes kaljuja.

Trimmaus on helpointa aloittaa niskasta ja edetä siitä järjestelmällisesti: selkä,- kyljet - takapää - häntä - lavat - kaula ja pää.

Nypitään katkoviivoja pitkin, koristukset jätetään

Takapuoli nypitään lyhyeksi. Jalkakarvat kasvavat usein epätasaisesti, ja ne viimeistellään nyppimällä niin, että takajalat näyttävät takaa katsottuna suorilta, sivusta kulmauksia korostaen. Jalkojen väli (uroksilla myös kivesten seutu) ja vatsan aluskarvat otetaan lyhyeksi (kotikoiralla voi myös käyttää saksia, jos karva on tiukassa).

Jalat muotoillaan sormin nyppien, sitä ennen karvat on kammattu ulospäin. Siirtymät nypitään huomaamattomiksi alkaen sileästä, sitten 'joka toinen karva menetelmällä' asteittain pidentyen, kunnes raja on vähitellen häivytetty. Käytä trimmatessasi ahkerasti kampaa.

Vatsalinja muotoillaan nyppimällä, joskus voi käyttää myös ohennussaksia. Karva saa vatsan alla olla melko lyhyttä ja pidentyä suoralinjaisesti etujalkoja kohden. Rinnansyvyyttä ja koiran neliömäisyyttä korostaen, ei kuitenkaan liioitellen.

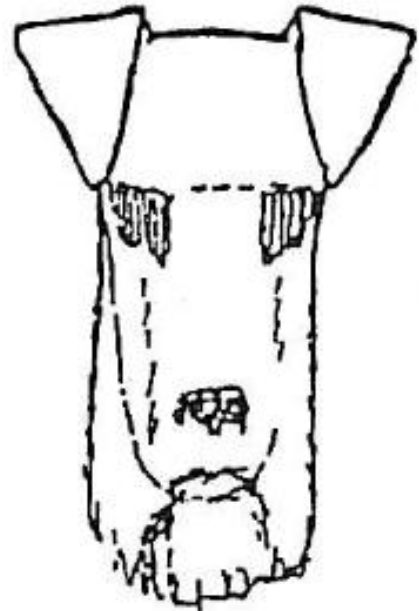
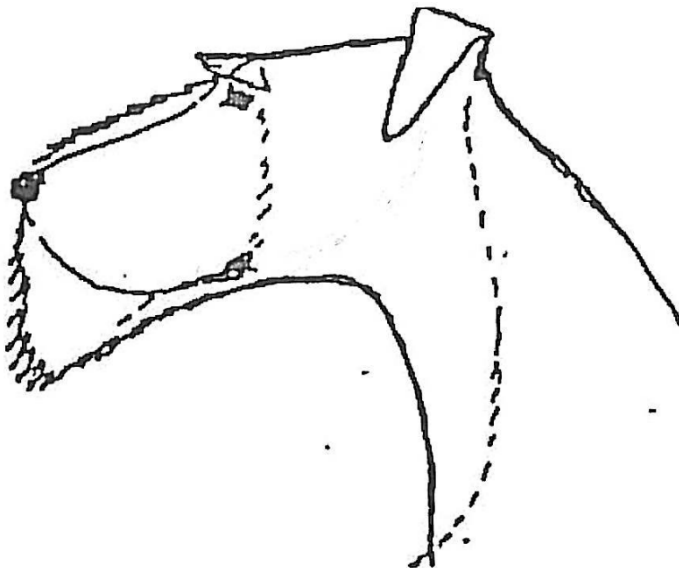

Etujalat muotoillaan suoriksi katsottuna mistä suunnasta tahansa. Rinnasta etujalkojen välistä ei saa nyppiä liikaa karvaa, vaan karvan tulee täyttää jalkojen väli, ei kuitenkaan niin, että se näyttää sivustakatsottuna töröttävän ulospäin.

Tassut muotoillaan nyppimällä ensin liiat karvat pois. Lopuksi leikataan pohjat ja tasoitetaan terävillä saksilla. Pohjista polkuanturoiden väleistä leikataan kaikki karvat lyhyeksi, ja sen jälkeen leikataan käpälän reunoja myöten karva pois, ja tassu muotoillaan pyöreäksi kuin kissan tassu. Tarkistetaan, ovatko kynnet pitkät, leikataan tarvittaessa

Pään ja kaulan trimmaaminen

Pää ja korvat nypitään sileiksi, rinta ja kaula lyhyeksi. Jos kaulan karva on todella tiukassa, sen voi leikata kotikoirilla leikkurilla tai ohennussaksilla kaulan sivulla kulkevia pyörteitä myöten. Tällöin reunat siistitään ohentamalla.

Pää muotoillaan edestä ja sivusta katsottuna suoralinjaiseksi, mahdollisimman kapeaksi kuitenkin tarpeeksi vahvaksi (tiiliskiven muotoiseksi). Lyhyen ja pidemmän karvan raja kulkee silmän ulkokulmasta suupieleen ja siitä asteittain pidentyen partaan, joka on mahdollisimman pitkä.

Kulmakarvat muotoillaan myös sormin nyppimällä kolmion muotoiseksi, niin että ne varjostavat silmiä; niitä ei pidä kuitenkaan jättää liian tuuheiksi.

Trimmauksen jälkeen n. 2 kk kuluttua voidaan koira siistiä nyppimällä esiin tullut vanha pohjavilla ja harva karva pois, jotta uusi turkki tulisi esille. Samalla käsitellään jälleen pää, takapuoli ja tassut kuten edellä on kerrottu. Seuraava perusteellinen trimmaus suoritetaan n. 6 kk:n kuluttua ensimmäisestä trimmauksesta.

Nuorten koirien turkkia ei saa ajella, jos ei ole painavia terveydellisiä syitä miksi nyppiminen ei käy.

Vanhan koiran ajelu on perusteltua, jos pöydällä pitkään seisominen rasittaa liikaa ja / tai on terveydellisiä syitä, miksi nyppiminen ei käy.

Koiraa ei voi viedä näyttelyyn leikatulla turkillä.

Jos turkki leikataan kerran, siitä ei saa enää käytännössä hyvää nypittävää.

Näyttelytrimmauksesta lyhyesti:

Trimmaaminen näyttelyyn on taidelaji, viimeistelytyylejä on yhtä monta kuin trimmaajakin. Tarkoituksena on tuoda esiin koiran etuja ja häivyttää virheitä, toisin sanoen saada koira näyttämään rotumääritelmän ihannekoiralta.

Oikea turkin ajoitus on tärkeä. Ota myös huomioon, että eri paikoissa karvan pitää olla eri pituista eli turkki pitää nyppiä eri kohdista eri aikoina.

Jos aloittaa pitkästä karvasta, esim. jalkakarvat kestävät kasvaa puoli vuotta, selkäturkki 2–3 kk ja lavat ja posket ehkä 6–7 viikkoa. Viimeistely tehdään muutama päivä ennen näyttelyä.

Saksia käyttämällä homma voi nopeutua, mutta turkin väri ja laatu kärsivät. Rotumääritelmä vaatii, että turkki on karheaa, ja jos sitä leikkaa, siitä tulee haaleanväristä ja silkkimäistä. Leikatut kohdat näkyvät myös rumina vaaleina raitoina.

Trimmaajat löydät osoitteesta

www.airedalenterrieri.fi

MUISTIINPANOJA

